

باشگاه گالیله، برنده ی جام فوتبال اسرائیل شد

هیچکس تا این حد انتظار نداشت. باشگاه «فرزندان سخنین» (شهری کوچک و فقیر با ۲۴ هزار نفر جمعیت، در ناحیه ی گالیله - جلیل- واقع در شمال اسرائیل) بتواند با بودجه ای اندک (حدود ۲ میلیون یورو در سال) و اکیپی نامرتب، در پایان مسابقات فوتبال سال گذشته، در بالاترین سطح مسابقات این کشور قرار بگیرد. این تیم از آنجا که ورزشگاه مناسبی در اختیار نداشت، ناگزیر بود حتی مسابقات خود را نیز در شهر دیگری (حیفا) برگزار نماید.

این باشگاه کوچک، برخلاف همه ی پیش بینی ها، در ۱۸ ماه مه با نتیجه ی ۴ بر ۱، بر حریف خود، تیم فوتبال هاپوئل حیفا پیروز شد و جام فوتبال اسرائیل را از آن خود کرد. این پیروزی راه این تیم را که اکثر بازیکنان اش فلسطینی هستند، برای ورود به مسابقات آینده ی جام اروپا (UEFA) هموار کرد. علاقمندان این پیروزی بزرگ، امسال برای بازیکنان این باشگاه سال راحتی نبود، چرا که بازیکنان این باشگاه فلسطینی، غالباً مورد ناسزا قرار می گیرند، به خصوص وقتی با اکیپ «بتار» اورشلیم رو برو می شوند که طرفدارانش از نژادپرست ترین جریان های اسرائیل به شمار می روند، زیرا به رغم وجود چند بازیکن یهودی و یک دروازه بان گینه ای و یک گل زن برزیلی، باشگاه گالیله در نظر تماشاگران اسرائیلی یک باشگاه عرب فلسطینی است.

روی آوردن به ورزش فوتبال نوعی ابراز وجود جمعی از سوی جامعه ی یک میلیونی اعراب (فلسطینی) در این کشور است که به رغم آنکه ۲۵ درصد از کل جمعیت کشور را تشکیل می دهند با آنان به عنوان شهروند درجه ی دوم برخورد می شود. باشگاه فوتبال «سخنین» پیش از آنکه مقام اول را به دست آورد شهرتش به خاطر مراسم یادبودیست که هر سال در ۳۰ مارس به عنوان «روز زمین» برگزار می کند و خاطره ی کسانی را گرامی می دارد که در سال ۱۹۷۶ در اعتراض به سیاست مصادره ی زمین های اعراب دست به اعتراض زدند، و ارتش آنها را به گلوله بست و عده ای را کشت. پیروزی روز سه شنبه که از جمله با سه گلی که بازیکنان یهودی باشگاه «سخنین» به ثمر رساندند به دست آمد دارای ارزشی نمادینست.

شادی فوق العاده ی «فلسطینی» های داخل اسرائیل و سرزمین های اشغالی از این پیروزی نمادین از آنجاست که به گفته ی محمود درویش آنان «به شدت تشنه ی پیروزی اند»

(برگرفته از یادداشت ژیل پاریس، لوموند ۲۰ مه ۲۰۰۴)

(منتشر شده در آرش شماره ۸۷)